

Lucyna Szadkowska

Mionów, pow. Prudnik

Informator Archeologiczny : badania 1, 171-172

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

do 14.X., finansował WKZ w Krakowie.

Prace skupiły się na 3 stanowiskach w Machowie, w obrębie kopalni siarki.

Stanowisko 7. Na terenie osady starożytnej odkryto 9 jam kultury łużyckiej oraz ślady osadnictwa późnorzymskiego.

Stanowisko 11. W roku bieżącym kontynuowano eksplorację stanowiska, odkrywając dalsze jamy z okresu wpływów rzymskich i wczesnego średniowiecza. Wśród zbadanych jam na uwagę zasługuje domostwo z okresu wpływów rzymskich o konstrukcji słupowej. Na stanowisku tym wystąpiły również materiały neolityczne.

Stanowisko 13. Na terenie osady kultury łużyckiej, przeworskiej i wczesnośredniowiecznej odkryto 6 jam. Spośród nich trzy wczesnośredniowieczne z XII i XIII wieku zawierały ciosło, sierp i półkosek żelazny oraz ceramikę ze znakami garncarskimi.

M A Ć K Ó W K A, pow. Przeworsk patrz wczesne średniowiecze

M A T Ł A K, pow. Suwałki patrz paleolit i mezolit

M I E C H Ó W patrz wczesne średniowiecze

M I O N Ó W, pow. Prudnik Konserwator Zabytków Archeologicznych w Opolu

Badania prowadziła mgr Lucyna Szadkowska w okresie 14.VII.
- 16.IX., finansował WKZ w Opolu.

Od szeregu lat teren piaskowni Reinholda Soloch w Mionowie

ulega ciągłemu niszczeniu na skutek aktywnej eksploatacji piasku. Badania ratownicze prowadzone tu w 1963 i 1966 roku doprowadziły do odkrycia osady z okresu wpływów rzymskich oraz zespołów zabytków neolitycznych. W tym sezonie miały one na celu przebadanie najbardziej zagrożonej części piaskowni, a głównie uratowanie tkwiących w profilach skupisk ceramiki i spalenizny.

Zbadano obiekty zalegające na trasie 5 - 7 metrowej szerokości, wzdłuż południowo-zachodniego zbocza wzniesienia. Odsłonięto 5 palenisk i 2 jamy. Spośród odkrytych w tegorocznym sezonie wykopaliskowym obiektów szczególną uwagę zwraca wyraźne skupienie podobnych do siebie palenisk. Zarysy ich uwidoczniły się na głębokości 50 - 60 cm. W rzucie poziomym były to owalne lub koliste zaciemnienia o średnicy 120 - 190 cm. W przekroju pionowym nieckowate, trapezowate lub, zbliżone do prostokąta. Głębokość palenisk wahała się w granicach 0,80 - 1,20 m. Wszystkie paleniska wkopane były w głębokie jamy, których wypełnisko stanowiła intensywnie czarna warstwa spalenizny, ponad którą stwierdzono przepalone kamienie. Powyżej - niekiedy jamy paleniska wypełniała warstwa ziemi zasypowej.

W wypełnisku palenisk stwierdzono występowanie nielicznych fragmentów ceramiki, kości zwierzęcych i jedną zapinkę z podwiniętą nóżką. Oprócz palenisk i jam zauważono stosunkowo grubą warstwę kulturową. W warstwie tej o grubości 0,30 - 0,50 m wystąpiła ceramika, polepa, kawałki żużla, sprzączka żelazna oraz przedmiot żelazny w tej chwili bliżej nie określony.

Znalezione zabytki podobnie jak i materiał zabezpieczony w latach poprzednich reprezentują formy z młodszego okresu rzymskiego.

Przewiduje się przebadanie jeszcze dwóch zboczy wzniesienia bezpośrednio przylegającego do eksploatowanej części piaskowni.